

Předkládaná diplomová práce se zabývá problematikou percepce a prostorových preferencí obyvatel. Hlavním cílem je zjištění atraktivity krajských měst v Česku vysokoškolskými studenty ze čtyř moravských krajských měst – Brna, Ostravy, Olomouce a Zlína. Zjištěním percepce krajských měst studenty z Moravy bude možné potvrdit či vyvrátit identifikovanou polaritu Čechy versus Morava v předchozí práci M. Wernerové, na kterou tato více důkladná, detailní a aktualizovaná práce v jistém ohledu navazuje.

Výzkum je založen na rozsáhlém dotazníkovém šetření, jenž proběhlo v průběhu dubna a května 2009 ve všech čtyřech moravských krajských městech. Dotazník byl zaměřen na tři základní oblasti – pracovní, sídelní a rekreační preference. Výsledky z dotazníkového šetření byly dále srovnány s kvantitativním hodnocením pomocí socioekonomických ukazatelů. Poslední kapitola práce je zaměřena na konfrontaci s výsledky M. Wernerové.

Bylo prokázáno, že percepce atraktivity krajských měst studenty z Moravy není tolik ovlivněna subjektivními faktory (jako image města, znalost a blízkost lokality) a tak se preferenční chování studentů velmi podobá hodnocení pomocí socioekonomických ukazatelů. Nejoblíbenějšími místy pro trvalé bydlení je dvojice moravských měst Brno - Olomouc. Praha potvrdila svoje neotřesitelné postavení v preferenci pracovní. Jednoznačně negativní je vnímání dvojice měst Ústí nad Labem a Jihlavy. V případě Brna a Ostravy byl odhalen i vliv tzv. „neighbourhood effectu“. Naznačená polarita mezi Čechami a Moravou se v percepcích jednotlivých měst studenty nepotvrdila. Mnohem více se polarita Čechy versus Morava projevila v samotných preferencích studentů.